

CONTEXT

EL PUYAZO

Reacció de la dreta als deu anys de treva d'ETA

Fa deu anys que Eta va decidir abandonar les armes.

En qualsevol lloc del món, un motiu de satisfacció, d'alleugeriment, però no per la dreta espanyola.

Fa pocs dies, els membres internacionals –encara vius- que van participar en el procés de pau a Euskadi, van celebrar al Palau d'Aiete, aquesta fita, però les autoritats espanyoles, no.

Difícil d'entendre que un país no es felicitati pel final de la violència dins de casa seva.

Si després de la tempesta arriba la calma, sembla estrany com malgrat tenir l'aigua al coll, a Espanya prefereixen que segueixi plovent.

Però és així.

Brian Currin un dels membres que havia treballat al costat de Mandela durant les negociacions, va recordar que va ser un procés de pau unilateral perquè el govern va fer tot el possible per no implicar-se.

Jonathan Powell, ex cap del gabinet de T. Blair, assegurava que l'arribada del P.P. al govern va posar en greu perill la decisió d'ETA.

I ara, quan deu anys després Otegi parla en nom de l'esquerra basca lamentant el dolor provocar per les actuacions d'ETA, la dreta espanyola torna a ensenyar les dents i a reclamar venjança.

Un país no pot avançar si una de les seves parts s'instal·la en l'odi permanent.

La reacció dels polítics de la dreta espanyola, és la imatge més evident d'un país que prefereix l'enfrontament que la concòrdia, la fúria i la revenja que la reconciliació...

En definitiva el que se'n diu una merda de país... o de dreta.

Al País Basc, la pau d'ETA és la pau per la dreta? S'accepten porres!
Al País Basc, la pau d'ETA és la pau per la dreta? S'accepten porres!
Al País Basc, la pau d'ETA és la pau per la dreta? S'accepten porres!
Al País Basc, la pau d'ETA és la pau per la dreta? S'accepten porres!
Al País Basc, la pau d'ETA és la pau per la dreta? S'accepten porres!
Al País Basc, la pau d'ETA és la pau per la dreta? S'accepten porres!

La dreta espanyola segueix sent la dreta ferotge de la post guerra civil.

Després de la victòria, la venjança.

Això és el que els alimenta.

Seguir matant als que ja són morts, als seus descendents, les seves idees...

Rematar a l'enemic.

Sense acceptar en cap moment l'evolució en el temps i en la ideologia.

